

המלחמה שנשכחה

עפר דרורי

המלחמה שנשכחה

עפר דרורי

The Forgotten War
Offer Drori

המלחמה שנשכחה
עפר דרורי

ISBN 965-7084-37-7
דאנאקוד 475-16

1995
הודפס 2005
הדפסה שניה

כל הזכויות שמורות למחבר
02-5669370
offerd@cc.huji.ac.il
הזכויות לצילומים שמורות לצלמים כמפורט בתמונות

הצילום בשער: מיכה בר עס

המלחמה שנשכחה

לחברי הטוב, אברהם רוזנברג, רוזה כפי שקראנו לו
שנפל במלחמת יום הכיפורים כמט"ק
בהסתערו חשוף בצריח בקרב על הפירדאן
ב- 8.10.1973

(8.10.1973 - 2.7.1953)

"...כי מדי דברי בו זכר אזכרנו עוד..." (ירמיה לא' יט')

הקדמה

רשימות אלו נכתבו באוקטובר 1987 במשך מספר לילות בעת חופשה משפחתית בגוש קטיף בחג הסוכות. היה זה ערב האינתיפאדה הראשונה ואנחנו יכולנו להנות מנסיעה רגועה לאורך הרצועה בלי לדעת מה מתרגש עלינו רק בעוד ימים מספר.

לחופשה לקחתי בלוק כתיבה ומספר ניירות בהם רשמתי ראשי פרקים בעת המלחמה עצמה. הצורך להעלות על הכתב את שעבר עלי במלחמת יום הכיפורים התגבש לקראת החופשה, לאחר שהרגשתי שזיכרוני מתחיל לבגוד בי בכל הקשור לפרטי אירועים שונים, שעד אז היו זכורים לי כאילו קרו אתמול. כך במשך מספר ימים בילינו במקום ולעת לילה לאחר שבני הבית הלכו לישון, עברתי לסלון הבית ששכרנו וכתבתי את האירועים בהתבסס על זיכרוני ומספר פתקים שרשמתי בעת המלחמה עצמה. רישומים אלו שמרתי לעצמי ואת ההשכמה המאוחרת בבקרים לא הייתי צריך להסביר - עת חופשה היא ומה לגיטימי יותר משינה מאוחרת ?

עברו שנים מספר עד שהראיתי את הכתוב לבני המשפחה. היום עשר שנים לאחר הכתיבה ושלשים ושתיים שנה לאחר המלחמה ההיא כאשר שני בני חיילים בצבא, יונתן סמ"פ בשריון בחטיבה 401 ותומר סמל בגדוד חרוב הגיע העת להוציא את הרשימות לאור.

לצערי, לא יכולתי לקיים את ההבטחה שבשיר "כי זו תהיה המלחמה האחרונה". מאז מלחמת יום הכיפורים עברנו שתי מלחמות ואנו נמצאים בתוכה של מלחמה שלישית אותה חוו ילדי על בשרם. כנראה שברכת יצחק לעשו "על חרבך תחיה" נגזרה גם עלינו. ועדיין תקווה בלבנו כי יום יבוא ושלוש ישרור בארץ.

ראשית דבר

בשעה 13:55 הופיעו מעלינו שני זוגות של מיגים מצריים, הם הקיפו את שדה התעופה רפידיים שהיה מרוחק משטח כינוס הגדוד כקילומטר וחצי בלבד ולאחר מכן נכנסו ליעף הפצצה על המסלולים. שני הזוגות התקיפו במקביל, כל אחד בקצה אחר של המסלול וכאשר התרוממו לאחר שזרקו את הפצצות בצעו מעין תרגיל אירובטי של זוג מטוסים מול זוג מטוסים אחר מעל שדה התעופה. לרגע היה נדמה כי יתנגשו באוויר. עד שנזרקו הפצצות או ליתר דיוק כאשר התרוממו פטריות העשן השחור ורעם הנפץ הגיע לאוזנינו - הבטנו משתאים במחזה - חצי מתווכחים - האם אלו מטוסים מצריים או מטוסים שלנו. כאשר נעלמו המטוסים המצריים באופק נערנו לחיים והתחלנו לקרוע חורים ברשתות ההסוואה שכיסו את הנגמ"שים והטנקים כדי לאפשר למקלעי לירות בהתקפה הבאה, שלא באה.

כך הסתיים שבוע של מתיחות והכנות למלחמה, שנמסר לנו עליה כשלושה ימים קודם לכן ושאת משמעותה נתפוס, הצעירים שבינינו, רק בעוד שלושה ימים נוספים.